

De două ori în săptămâna: Joi-a și
Domineca; era cându-vă preținde im-
portanța materialelor, va fi de trei său
de patru ori în săptămâna.

Prețul de prenumerare,

pentru Austria:

pe anu intregu	8 fl. v. a.
" diumetate de anu	4 fl. v. a.
" patriu,	2 fl. v. a.
pentru România și strainatate:	
, anu intregu	12 fl. v. a.
" diumetate de anu	6 fl. v. a.

ALBINA.

Budapest, in 2 maiu n. 1864.

Cameră Românei este chiamată pe 7 maiu la siedintia straordinară. Ca obiecte de urgență se amintesc prin fii: votarea unui împrumut și consolidarea detorilor mai vechi, precum și unele altele nevezute fiscale și financiare.

Unele fii vor a se, că este a se delibera și asupra juncțiunilor drumurilor de feru, a nume că are să se propuna de a dôa ora juncțiunea între Brasov și Floiești.

De asemenea scriu unele fii din Viena, că are să se propuna de guvern modificarea legii pentru spirituose, a nume a restricțiunii pentru straini.

Adeca în sumar, după vocile ce se respondescu, sesiunea straordinară nu va avea de cău să delibere pentru nouă împovăriți a tieri și pentru usiurări pe săma strainilor!

Frumoasa opinie nutresce astăzi presa straină despre guvernul și legislația din România.

Senatul imperial din Viena, pre cum amintiramu si in urulu precedente, este să se proroge, și acum la incheierea primei activități a sale, fericitorie de patria și popora, organul principal al partitei de la potere, „N. fr. Presse,” vine a-i celi în fine judecată sa despre valoarea și portarea sa, o judecata, carea în asprime si condamnare intrece pre a cehilor malcontenti!

Neprișpereea si nepotintia, lipsa de activitate si de bavanointia, — acăstea sunt caracterele bateiorie la ochi ale Camerei austriace, compuse prin alegeri directe. Si unde s'a intemplată să lecură o ideia sănătoasă, aceea iute a fost silita a se ascunde de nainte usiuretății si superficialității generali!

Pentru popor, pentru lipsa cele mari ale lui, nu s'a facut chiar nemică, incătu poporul nu va poté senti după activitatea legativei altă, afara de — nepotintia generale facia de criză cea mare, cea devastatoră.

Éta — afurisitii de vameșii si farisei; — asi din coci, si asi din colo de Laita! Acești infernali dijurnalisti sunt, cari pre de o parte spriginescu oblu pre guvernă si pre mameciu loru in directiunea loru falsă si contraria binelui publicu, si ataca si latra si musca ca canii rei pre cei ce se sforță a impedeacă alergerea pre cale retacita; ér candel apoi retacirea nu se mai poate ascunde, candel reulu si redica

capulu pretotindeniā, atunci ei sunt cari redică si arunca cele mai grele petri asupra capului acoloru, pre cari oblu ii-au sprinținit! Astfelii este press'a corupta.

Dietă Ungariei, si anume Cas'a reprezentativa, in două siedintie ce tenu joi si vineri, se ocupă de afaceri, ce abia merita si amintite cu de a menuntulu. De interesu mare a fost — responsulu ce dede ieri min. de finantie Ghiczy la o intercaliune a lui Solymossy, in privintia infinitării unei bance nationali unguresci. Ocasionalmente ne vom ocupă de acelu respunsu cu de a dinsulu, căci elu cuprind multe confirmări ale creditelor si principielor profesate de noi; pentru acuma ajunge a spune, că dlu Ghiczy, in tocmăi ca si noi, din capulu locului, tiene infinitărea unei bance nationali unguresci de nerealizable — mai nainte d'a regulă valută, si respectiv minte nainte d'a scapă de detori' a comuna flotante de — aproape 500 de milioane! — că mai de parte si elu negă cumca prin infinitărea unei bance nationali calamitatea finantăria ar fi delaturabile.

Fondurile scolare de aproape doi ani supuse lungei si complicatei procedure de împărțire, cu diu'a de astăzi in faptă s'a predată părtilor, pentru România la manele lui Babesiu, ér pentru Serbi la manele assistintelui administrativi de Carlovici, maioru Mesarovicu. Mane poimane ele vor fi in Aradu si resp. in Carlovici. Despre cuprinzulu loru am mai vorbitu si vom mai vorbi.

Budapest, in 2 maiu 1874.

Din Aradu si de pre malulu dreptu alu Muresiului ni se repórta, pre cum nu vom lipsi in celu mai de aproape nru a publică despre aceea, că dejă se facu preparări pentru alegorea de deputatu in cerculu Radnei, devinut vacante prin renunciarea la mandatul a lui Dr. Atess. Mocioni.

Vice-comitele comitatului a convocat comisiunea centrale pre diu'a de 11 maiu, pentru scopulu de a defige diu'a de alegere.

Membrii romani ai comisiunii centrali se provoca din totă parte a se infaci și a starui pentru defigerea unei dile cătu se poate mai potrivite pentru poporul alegitoriu.

Magarii respondescu, că voru a respectă si astă data pactulu incheiatu la 1872 si asiada a lasă pe România să aléga ei de ei in pace, pre acel'a, in carele se va concentră increderea comună.

Se căre deci juriu imprejur barbatulu celu chiamatu, care cu domnitate se intre in postulu de distinctiune, pre care pana aci l'a ocupat celu mai renomitu si chiar de contrarii sei inaltu stimatu fiu alu națiunei romane. Sé ni deschidemu ochii bine, să esaminăm postulatele de interesu si de onore ale statului cu seriositate si să luăm iute pu-setiunea corespondientă.

Budapest, in 2 maiu n. 1874.

Conșternatiunea este generale — nu numai in capitala, ci in tierra intréga, pentru daun'a, pentru calamitatea cea mare, ce cau-să frigulu de dilele trecute, nemicindu atâtea bune speranțe!

Pre candel actă 8 dile, mai prin totă părțile tieriunguresei se audiu vaierări pentru seceta si caldură cea mare, carea pre une locuri ajunsese pona 25 grade Reaumar, de marti demaneti a incocă si mai sfasitori de anima sunt vajetele pentru frigulu ce urmă de o data, peste năpă, carele fece de columnă argintului viu scadiu pona la 2, 3, ba si 4 si 5 grade sub pontulu de ghiatia, astfelii in cătu in două trei nopti pomii si vinieli, ba pre unele locuri si semenaturele suferira, de se mai nemicira de totu.

Cine ar poté să calculede milioanele perduite!

Destulu că — mai alesu locuril mai diosu jacătorie, cu vinie si cu pometuri pentru acestu anu sunt nimicite, si — nici o parte a tieri nu este scutita de acela calamitate.

Din mai multe părți sosira reporturi despre 'năua mare, din unele érasă despre vi foru cu pétra; abnormită preste abnormalt; si acelu — dejă alu patrulea, ba mare parte chiar alu cincelea anu!!

Si — ore să nu fie acela pedeps'a lui Ddieu, pentru reutatea celor dela potere?!

Budapest, in 1 maiu n. 1874.

Facia cu calamitatea publică, cu seraf'a generale a tieri, a poporatiilor prin Ungaria si tierile apertinente, peste totu — cei ce si-mai aducu a minto, că mai există si alte interese de cău monarchia dualistica si magiarismulu eschisivu, — ceru cu intetire, ca din spesele comune ale monarchiei să se stergă pentru acestu nefericitul timpu măcar căte 25 milioane pre anu.

Bagati săma, căci poteti votă milioane cu gramad'a pentru armata, dar acela armata in timpulu pericolului nu va ajunge nemică, de căci prin pre încordatele pretensiuni de sus-

Prenumeratii se facu la toti dd. corepondinti ai nostri, si de a dreptu la Redactiune Stationgasse Nr. 1, unde sunt a se adresa si corespondintile, ce prezinta Redactiunea, administratiunea seu speditură; cată vor fi nefrancate, nu se vor publica primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anunțe si alte comunicatiuni de interesu privat — se respondă căte 7 or. pe linie; repetițiile se facu cu pretiu scăditu. Pretiul timbrului este 80 or. pentru una data se anticiu.

Tinere a ei mai antaiu se va ruina poporul, in diferite moduri seracit. Apoi decaderea sa materiale nu poate să faca Ungaria multiamita, măcar cătu i-ati vorbi despre binecuvantările, ce i-ar aduce pentru totu de a ună articolul XII de lege din 1867. Era cunca ne'ndestularea Ungariei nu este spre intarirea monarhiei, despre acela dora l'ar poté convinge pre dlu generarii Kuhn resbele din 1859 si 1866!

Tradusseram din cuvintu in cuvintu acestu pasagiu din „Ellenör“ de astăzi nrulu 119, pag. 1, colo'n'a 3, pentru de a aretă, cum dd. magiari — si insisi recunoscu in publicu, cumca soldatii loru din armata austriaca, armata lui Francisc Iosif, din cau'sa că națiunea magiară se sentă nemultiamita, in mărire resbele de la 1859 si 1866, la Magenta, Solferino si Sadowa, nu s'au luptat cu credinti a si bravură indetoră, si asia — cum a loru tienuta a fost cau'sa batăii, ce a mancatu, si eaderii si perderilor, ce a suferit Monarchia si Domnitorul ei!

Si cu totă acestea experiențe si r cunoștințe — dd. magiari continua a fi nepasati, ma chiar din dia in dia totu mai nfuriati facia de manifestările de nemultiamire din partea poporatiilor nemagiare ale majorității patriei!

Ei au nebunia d'a crede, că sulele de infi de armati nemagiari in armata comuna se vor tienă in respectu prin amenintări cu — impuscare, pr cum le aruncara in ochi lui Cosciu, ocasiunalmente, candel elu in Dieta intonă nemultiumirea si infinită a asupra soldatilor nostri. Nebunul Impuscarile potu infrița pre căti va pucioi: massele ridu de ele, precum a dovedit Solferino si Sadowa.

Adeverul e, că facia de seraci a comuna, toti căti dorim binele poporului — cerem reducerea sarcinelor — si a celor comune, dar si a celor speciali.

Budapest, in 1 maiu 1874.

Esirea dlu Dr. Alessandru Mocioni din Dietă Ungariei, multi nici de cău nu vor o pricpea si aperiuiésca, ma restalmecind'o, o condamna.

Astfelii de curendu „Osten“ din Viena versă o vîdra plină de veninu si de fere peste capulu ilustrului nostru jude, in contra carui, pre cum peste totu asupra neamului de Mocioni, asia se vede că — din scie Ddieu — ce cause! este forte iritatu.

Dar cu atari omeni seu organe — nu ni vom perde in timpulu disputandu-ne; pre

FOISIORA.**Memorandum**

Romanilor brasoveni de la biserică Santel Treimi, adresatu catra on. Casa representativa a Dietei Ungariei, la an. 1871, in cau'sa loru de contro-versa cu pretinsii Greci de acolo.

(Urmare)

Comisiunea sasa a purcesu in deducțiunile sale pre de o parte pre lucruri false, respective intortochiate, ér pre de altă a venit in contradicere chiar cu acelu principiu de dreptu, prin care voiesce a-si motivă deducțiunile sale; pentru că déca stă aceea, că asupra destinatiunei si sörtei unui institutu potu dispune aceia, cari au datu din pusunariul loru cele necesari la redicarea lui: atunci in casulu de facia comisiunea nu mai era in-dreptatita, si nu mai potea propune a se luă alte dispositiuni si a se stabili alta ordine intr'o biserică, in carea acestea erau deja luate in consideratiune si stabilite de catra aceia, cari au datu si respective adunatubanii necesari pentru edificarea ei. Si dupace

se constatașe odata dejă, că acela biserică era edificata pentru toti credintiosii de legea gr. orientale, dela acela nu trebuia să se mai abata nimenea. Din care causa nici chiar Kronenthal, referintele sasu, celu destulu de

preocupat si interesa in causa in contra Romanilor, nu potu trage intru nemică la indoilea aceea, că biserică din cetate, cu patronul santă Treime, nu s'a redicatu pentru toti credintiosii de legea gr. orientale — fara diferintia de limba si naționalitate, si ca atare prin consecintia si pre săm'a Romanilor; cu totă acestea referintele celu condus de intentiune rea, nu se retină ca să nu trăca cu vederea preste adevorat' a stare a lui, si să nu aduca nainte in motivarea sa o imprejurare, ce nici decât nu poate avé locu, adeca aceea, că, deoarece in suburbiele Brasovului sunt destui preotii pentru de a amplini pe săm'a Romanilor servitiul devinu, nu mai este de lipsa, ca pentru romani să se mai tienă la aceasta biserică unu preot roman deosebitu.

S'a lasatu deci limb'a romana in baserică, dar preotul romanu s'a eschis dintr'insa; ér dela administratiune s'au eschis la participarea la administra-tiune.

Celelalte puncte din acesta ordinatiiune contine dispusiuni pentru edificarea unei scăle grecesc si alte lucruri, care stricte-luatu nu-si au locul acel.

Acăstă este acea renumita ordinatiiune aulica, la care se provoca ca la cine scie ce privilegiu — coreligiunarii nostri ce se girédia de greci, in timpu ce ea nu este altceva de-

cătu numai o apucatura si dispusetiune politica, basata pre prejudicie neumane, pre premise si conclusuni false, si in carea totă principiale de dreptu, pre care tocmai vré a se basă, sunt reu aplicate; o dispusetiune, carea abstragendu dela aceea, că nu are nici unu motivu datatori de tonu in causa, decide in modu arbitriu regularea afacerilor bisericiei si dreptulu de proprietate a ei — fara ca să se fi ascultat in ună său alta pri-vintia si autoritatea baserică competente, si prin carea biserică cea edificata pentru toti credintiosii de legea gr. orientale, in modu necorectu s'a prefacutu intr'o biserică naționale-grecescă; éra romanii in unele privintie sau eschis la drepturile, ce le aveau facia de deasă; — in fine o dispusetiune, ce stă in contradicere cu sene insasi pentru că pre candu recunoscă pre Romani de membri in-drepatitii ai acestei bisericice, pre atunci ca ii eschide dela dreptulu de a partecipa la administratiune. Acăstă ordinatiiune deosebesce in modulu acestă două categorii de membri in biserică din cestiune, adeca: pe greci, ca deplinu in-drepatiti, ca patri-cii, si pre romani, ca nedeplinu in-drepatiti, ca eloti, o dispusetiune ce nu corespunde nici

suntremu drepti, iubitori de adeveru, — grăsădă acestu reu fundamentalu, care impedece sănătăția desvoltarea noastră socială, politica și literară."

"Am ajunsu, se vedem parlisandu-se ori ce intreprindere buna, numai pentru că provine dela cutare său cutare barbatu, care nu e de partidă noastră. Fia barbatulu cătu de onestu, fie faptul lui cătu de nobila, fia ea produsa de inimă cea mai curata, devotata intereselor bisericescă și națională, ea nu se primește de buna, fiind că nu e produsa de unul din castrele noastre, era auctorul ei e inferatu și batjocoritul în diușalistică noastră națională prin felul de felu de invective, prin felul de felu de scornuri cu scopul de a seduce opinionea publică în detrimentul barbatului onestu. Am ajunsu să perdemu tempul celu scumpu în lupte continue interne personale, sfâsiandu-ne prin intrigi și uneluri de totu felul, cari nu au altu ceva de scopu, de cătu a dă Petru pre Pavelu diosu de preșcaun, ca să siéda elu, în locu să ne unimă și concentrăm puterile noastre, spre a întempină și infrange atacurile adversarilor noștri politici. Am ajunsu cu unu evantul, ca binele și adereverul să fie proscrisu, și din contra neadereverul, intrigile și cabalele premiate! O tempora, o mores!"

Atâtă din „Telegrafu.“ Este semburele, și credem a fi pră de ajunsu, pentru de a eschiamă: Cătu adereveru și căta reacție! — Dar — s'ascultămu pre amicul nostru din Roma. Elu serie — după multe altele continuându asi.

„Spuneti-mi — rogu-ve, óre fost'a lumea candu-va mai nefericita de cătu astadi, în timpul luminei? Si — de ce acăstă? De unde atâtă nefericire și vaerare?“

„Securu, pentru cultură cea multă, dar falsă, adeca fora morală.“

„Omenii luminati ar avea naturală chiamare dă lumină și ferici poporul, si — prin acăstă a fi să ei fericiți. Căti insa sunt între cei luminati, cari să-si pricepea și caute astfelii fericearea? Unulu între una măia, său — nici unul!“

„Disei la inceputu, că — pră multu ne interesădă a sci opinionea publică, cum ea se manifestă la noi acasă; credu că nu va fi mai pucinu interculu dvostre, a cunoșce opiniunea publicului din strainetate despre afacerile noastre naționale, despre romani peste totu.

„Potu să ve incredintediu, că italianoii se interesădă cu placere de semnele de viață ce dau, de progresele ce facu romani din Dacia; ei asculta cu multă atenție, candu cineva li istorisescă despre luptele politice și despre concentrarea acestora în clubul național din Budapest; apoi după ce ei ne-au ascultat, cu unu focu sacru — pe intrecute ni recomenda: Curagi mai mare; unire mai frățiescă, solidaritate mai riguroasă; — căci numai prim acestea se sfarma armele tiranilor. —

„Vi aretau mai susu, cum italianoii, în faci'a poterii armate, și-affirma dreptul: noi pre cătu timpu vom ambla totu cu capetele plecate, totu sclavi vom remană.

„Naționa noastră nu se va bucură de o opinie buna la publicul din strainatate, pre cătu timpu va continua a suferi în sinulu

seu pre fiii tradatorii, pre fiii ingagiați și servitorii intereselor și programelor străine. Atari fii roi — în dieciu mai multu strică causei de cătu strainii, căci ei în cauza noastră junghia și sacrificia intereselor străine!..

„Nu este nou, ce vi spusei; dar nou credu că va fi, de căci vi voiu descoperi — cu profunda dorere, că — strainii nă cunoșcu slabitiunile și ne-ajunsurile! Si — de aci este, că naționa noastră nu se bucura de incredere în strainetate!..

„Domne Ddieu, căta luptă, căte încordări de poteri trebue să pună unu romanu din pările noastre, — căte probe de soliditate și realitate trebue să dea atare, pana să-i succeda a căstigă stimă și respectul strainilor; pana să ajunga să face pre straini, că să-i crede că ce i istorisescă despre suferințele naționale sale, despre virtutile ei și aspirațiile nobile naționale și unanimi ale ei!

„Si — de unde provine acăstă?

„De acolo, căci mai toti strainii cari ne-au descris și ne descriu, o facura și o facu totu cu cele mai negre colori!

„Dar — nu numai de acăstă: căci descrierea ce ni o facu strainii, de sine, celu pucinu la italiani și francesi — năr prinde rădecina, însă mai vine, că — mai toti căti romani s'au infacișiatu în strainetate, pre căti au apucat a-i vedea cu ochii și a-i cunoșces publicul celu mare, s'au dovedit plini de defecți, indiestrati cu căte o biță spioala de cultura și cu căte unu bietu trăntiul de caracteru!

„Par că naib'a ii aduce cu turm'a prederiatii noștri, numai pentru de a ni face rușine, de a ni ruină creditul — în strainetate! Par că în lume năr fi poporul și cu o inteligenție mai slabanoagă!..

„Apoi — vai de noi; încă n'am ajunsu, a lumină opinionea publică în strainatate, — ba dără nici a casa la noi, asupra adereverelor cause a decaderii, a demoralizării, pana să a degenerării elementului nostru, specialmente a părții ce se dice sufletul lui, a inteligenției.

„Dar — pentru Ddieu, omeni buni! De unde să fie în elementul nostru desvoltată mare potere morală? De unde în inteligenția noastră — aderevera cultură, caracteru firmu și solidu, vertătii considerabile?!

„Óre nu de secole să pună astadi — strainii dusmani de mórte ai elementului nostru — au croită sărcea noastră, an decretat și esecutat crescerea noastră!..

„Óre este sub săre poporul — atâtă de influențiatu, și atâtă de dusmanescă influențiatu — intru tōte, casă alu nostru? !...“

Atâtă din epistolăa lui Nicolae Popescu, cătra cari noi, din a noastră parte — numai pentru completare mai adaugem pucine.

Ei bine, dar — de ce poporul romanu, atâtă de numerosu și de favoritul de la natură, de ce elu safere nemarginată stricătoare influențiere straină — intru crescerea și resp. demoralizarea sa?

Apoi — că, aci e radacina, e inceputul reului.

Poporul romanu, în secolul alu patrulea, printre o nefericita sminta a imperatului Aurelianu, a fost lasat în Dacia — despoiatu de toate elementele, formatorie de statu, asia dicendu trunchiatu și dessufletit; astfelii l'au cutrotită șoarele barbare și l'au turtită la pamant; și — de căte ori tulipan'a după pucină ordichna a inceputu ascote noue ramuri, barbarii de nou au navalită asupra-i de i le-au frantu și rapit! Astfelii se continua pana astazi!

Ei bine; nu pricepeti cauza tuturor relelor, de cari suferim? Nu vedeti că acele sunt fara de vină noastră? Nu sunteți domnilor de la „Telegraful Rom.“ că aspirațiile noastre cele nobili, încordările cele grele — din secolul alu 9-lea și pona astazi, — că martirii nostri, că luptele noastre de astazi și de ieri și alalta-ieri — pentru biserică, cultură și emanciparea noastră, sunt merite noastre; decaderea noastră, slabitiunile, defecțiile, retacirile, chiar vitiale noastre — sunt rezultatul naturalelui cutropirei, apesării și influenței strainelor, dusmane și tirane, carea ni stringe gâtul și mi înveninédia sufletul!

Să fimu — măcar noi drepti către noi, domnilor și fratilor, — pentru numele iui Ddieu ve rogămu și ve conjuramu!

Viena in 29 aprilie n. 1874.

Onorabila Redactiune a Albinei! Vinu și ve rogă să luati spre notitia, că domnilii nemți și maghiari, impăratii noștri, după cum ei de o parte, candu li vine bine, ne defaimă descriindu-ne cu cole mai negre colori, că suntem semi-barbari, lenesi, netrebni, buni numai dă portă jugul lor, — astfelii voindu a-si justifică aperarea și tirană facia de noi; întocmai asi de alta parte, candu interesul loru cere, ne facu omenii eei mai dibaci, cari suntem neobosiți, plini de viață și aspirațiuni progresistice, pona intru atâtă, în cătu li amenintămu chiar viitorul loru.

Vi citeam de exemplu „Freundem Blatt“ nr. 113 din 25 aprilie, unde în articolul de fondu luandu-se în nume de reu sassilor din Ardélu — luptă incepută contra maghiarilor, și admionandu-se ei, că — intru alu loru propriu interesu să nu pră agerescă certă, căci prin aceea abia au să căseze ceva, li se dă urmatoriul svatu și totu de o data argumentu:

„Sassii dimpreuna cu particularitățile loru numai asi se potu transporta cu ferire în viitoru, de căci se vor intielege cu naționa domitoria în Transilvania, audeca cu maghiarii. Acăstă nu este neposibilă, căci și maghiarii seiu, că nu este bine a essageră.

„Si intrădăveru — maghiarii ar trebui să încheie pace cu sassii; căci ei ambii au unu inamicu comunu, care din anu în anu devine totu mai periculosu. Acestu inamicu sunt — valachii, căroru statistică nouă Austria li-a datu numirea de onore „Romani“. Cu rapiditate înfricosătoră se immultiesce

acesta ginte de romani — nu numai în Transilvania, ci și pările resaratene ale Ungariei. Pe langa riurile ce curgă din Transilvania și se veră în Tisa, valachi pasiescă naiente, amenintându cu numerul loru, ce se urează rapede, întoemai asi pre maghiari, ca și pre germani!..

Eta deci, onorabila Redactiune, că acești domni diaristi despre același obiectu sciu să spună să bine și reu, să albu și negru, după cum adeca le vine la societățea. Adeverul — pare-mi-se, că — nici au dreptu domnii egenoni și antagonisti, candu ne facu de totu prepadit, dar nici atunci, candu ne striga periculosi în lume și tiéra. —

Parisu, in 26 aprilie n. 1874.

Stamabile Dle Redactore! Am să vă scriu astazi o scire, care este, mi se pare, de interes pentru cetățiorii Albinei. În decursul anului viitoru se va întruni aici la Parisu unu congresu geografic internațional, la care se voru invita toate persoanele cunoscute ce se ocupă cu studiile geografice, din toate pările lumii. Acestu congresu, patronatul de societatea noastră geografică și chiaru de guvern, va fi probabilmente cu multu mai importantu de cătu adunarea ce avă locu la Anversu în 1871; dar mai vîrtoșu pentru Romani ar fi bine de a avea nisice reprezentanti la acela. Cestiunile, cari au să se desbată în congresu, s'au statoritul într'o comisiune de geografie istorică-politică și etnografică, (în care comisiune am avut onore a fi și ca membru;) singurele cestiuni, privitoare la etnografia suprăna să fie: despre Daci și despre Macedo-Romani.

Ce felu de popor au fostu Daci? germani, slavi, celti, său membri din familia Albanezilor ??

Asta e unu punctu ce nu s'a potutu desluș pană acumă, dăra cine cie, de căci nu va fi cineva în stare de a produce argumente noue, ce nu s'au produs neci de Rössler, neci de altii?!

Cestiunea Macedo-Românilor nu este mai pucinu însemnată. Nu voiu insa a me demite astazi aici la constatarea nespusului interesu ce destăptă studiul asupra acestor cestiuni; voi numai să dicu, că cestiunea are o importanță mare și mi-am propusă a publică cătu mai curendu în „Revue d'anthropologie“ indicatiunea tuturor opurilor, căte au aparutu pona acuma despre Daci și despre Macedo-romani. Asupra acestei publicatiuni voi prin acăstă a vi atrage atenținea.

Se pulu meu e, a provocă o ancheta, despre alu cărei succesu am cele mai bune speranție. —

Presurări de corespondinție.

Din Chesintiu, in Banat, cu datul 8/20 aprilie, ni se descriu de tierani, și chiaru de fruntași, despre dlu prootu P. D. astfelii de portări și chiar fapte, cu cari nu ni potem pangări foia, ci — cauta să le avisăm către venerabilul Consistoriu din Aradu!

Chesintiul are nenorocirea dă fi renunțat pentru multele sale plansori contra

1833 sub nrulu 7681, cum si prin ordinatiunea guberniale din 15 ianuarie 1834 sub nrulu 40. se exprimă de nou principiul, că ar fi să se indeplinească postulu de preotul principalu indigenu.

De altă parte, aceste nu duseră la nici unu rezultat, și prin o ordinatiune prănală din anul 1834 sub nrulu 5795 se întârzi de preotul în modu provisoriu calugarul Gregoriu, fară ca să se fi dispusu în modu lămurit și definitiv asupra cestiunii indeplinirei postului de preot.

Intrăceea insa Companistii greci nu se multumira cu multele neplaceri ce le facura Romanilor prin lungul procesu, ci chiar în mediuocul serviciului divinu cauta și sănătă în totu modulu pre cetățianii romani.

Obositii și descuragiati prin astfelii de portare a grăilor, o parte de Romani din cele 80 de familii, decisera a-si face pana la o rezolvare drăptăță a procesului — o capela provisoria, desă nu există nici o dispusetiune, nici politica, nici bisericescă, prin carea Romanii ar fi fost eschisi dela acesta biserica, si fară a fi resignat la dreptulu loru celu suntu

facia de dens'a. Si facura deci o capela într'o casa privată, — pre cum am disu insa, numai o parte dintre Romani, pentru că multi dintr'insii, cari voiau a suporta și mai departe neplaceri din partea Grecilor, remasera totu în acăstă baserică.

Prin acăstă Romanii nu numai nu abdisera nici decâtă de drepturile loru, ci toma din contra, ei redică plansore la locurile mai înalte, unde aretară de nou nedreptățile ce li s'au facutu.

Acăstă plansore se indreptă de către Romani guvernului tierei în anul 1845, și în ea se roga pentru restabilirea drepturilor avute mai nainte.

In urmări acestei rogări se ordină prin decretul aulic din anul 1848 nr. 6232 o nouă corectare a lucrului și repunerea într-o cauză în starea dinainte de anul 1795.

Cu ducerea în deplinire a acestui decret aulic se insarcină pre atunci nou alesul episcopu, metropolitul de astazi Andrei baronu de Săcău, ceeace insa — precum vom vedea mai la vale — se intemplată numai mai tardiu.

Din cele dise resultă următoare:

1. Că starea lucrurilor în acăstă biserică, cum era că basata pre actele fundaționali și învoilele reciproce, și pre cum a fostu ea în valoare pana la 1796, recunoscută și decisă în modu definitiv prin toate instantiile, în urmări căroru decisiuni membrii romani orau deplinu egalminte îndreptățiti cu membrii greci, — se modifică prin decretul aulic din anul 1796 sub nrulu 3069 în modu arbitrar, fară nici o baza de drept, spre daună Romanilor, care decretu de natură curată numai politie, se estinse pana a decide și asupra întrebării, că cine să fie eschisul proprietarii în acăstă biserică!

2. Că acăstă ordinatiune nu a fost nici decâtă condusă de judecăție de droptu basata pre atunci principie, ei puru și simplu numai clausulă prejudecătorului și presupunerilor ce loru false, și alu antipătorului, ce nutriau facia de Romanii privilegiati sasi din Brașovu.

3. Că numai acole prejudecătie politice și acăstă antipăție au fostu indemnul, din caele purcindu referințele cancelaricei de curte Kronenthal, a datu într-o cauză o altă directiune, deosebindu pre cetățianii greci de

Romani, si asimilandu-ii pre aceia cu Companistii greci și prefăcendu cestiunea bisericei de către romani puru confesionale, într'o cestiune de naționalitate.

4. Că cu toate prejudecătele și antipăția, si cu toate că amentită ordinatiune aulică era atâtă de apesătorie pentru Romani, cetățianii Romani totu trebuia să fie recunoscute de membrii ai acelei biserice; unde chiar jace curiosul, că desi Romani fusera recunoscute de membrii, totusi fusera eschisi dela administratiune, carea se concrediu numai la o mana de greci, unu lucru, ce nu mai are parechia în tota lumea!

5. Că în fine acăstă ordinatiune aulică, toma pentru că nu era basata pre nimicu, ba cuprindea cele mai mari contradicții, nu potu avea viață indelungată; ci se modifică prin ordinatiuni și decrete mai tardie pana candu în finc în anul 1848 se nimici cu totul, si se ordină o nouă decideră a lucrului.

(Finea va urmă.)

preotilor si preste totu pentru nemultumirea sa cu afacerile publice, anume cu cele bisericesti si scolari.

De curendu ni se tramise unu ageru atacu contra dului inspectore cercualu de scole L. C. pentru diurnele cele mari ce-si specifica si fece a se solvi la ocajunea unei investigatiuni. Nam publicatu, caci atare plansore este a se face la superioritate, pe calea sa, deca este intemeiata; apoi numai candu preacea cale n-ar gasi vindecare, atunci ar fi rondu nostru s-o sprinimiu.

D'atunci s-au mai redicatu si alte planse si critice, pre cari ni tienemus de detinutia a le ignoram; candu insa ni se spune, ca — preotulu cutare este tiranulu inventiutorului si face specula din protectiunea sa la punerea de inventiutori si peste totu cu scola; — candu ni se arata, ca preotulu cum medilocesce casatorie antecanonici, cum apoi seduce pre mire si miresa pre calea superstitionei orbe si apoi ii pacalesce in modu scandalosu, — asa ni se impare ca — cu tacerea noiai potemus duce, ci trebuie sa atragem veghiarea mai mariloru asupra acestora — denunciatiuni orbe, seu fapte spurate.

Recomendam indegetatiunile de mai susu dului protopopu alu Lipovei, si pre subsecuritorii aretarrii ce ni se fece, ii poftim s-e si duca plansore acolo! —

Din Valea-paii in Carasiu cu datu aprile.

Ni se descrie cu adunca multiamita si multa lauda sufletulu celu crestinescu si faptele binefacetorie ale proprietariului mare de acolo, dului Emiliu Atanasieviciu si deselinitu ale societ sale tenere Augusta, nasc. de Mangarii.

Acesta — adeveratu nobile parochia, anu tomna, dupa casatorie facuta in Viena, venindu spre cercetarea mostei si locuinta temporaria in Valea-paii, a fost intempi-nata cu salutari de bucuria din partea poporatiunii, cea ce in data i-a miscat animele. De aci incoci tenera domna, casi unu ageru mangaiorii se ingrigesc de seraci, de orfani si de patimitorii. Pe timpul epidemiei de Cholera, ea a impartit leacuri gratis; asta ierna ea a imbracatu 14 copilasi seraci de susu pona diosu, si astfelui nu numai ii-a scutit de frigu, dar totu de o data li-a facut posibile cercetarea scolei si cultivarea.

Cu unu cuventu, acesta nobile familia, in scurtu timpu de abia diumatate de anu, prin bine facerile sale, devini adorata poporului, plinu de reconoscinta, carele oftedita din anima: Se tinea Ddieu pre domn'a si domnulu — intru multi fericiti ani, spre bucuria comuna; er binefacetile loru se fie de esemplu tuturor domnilor dintrum poporu! —

Din Partia, in Banatu, cu datul 18 aprile, ni s-a reportat despre arderea pre acelu timpu a padurei dominali, aprinse prin negrignita unui lueratoriu de la siossea.

Focul dupa mistuirea a 300 de jugere de padure, numai prin neobositul zelu a judecatorilor comunale Cusmanu Goicu sa potutu potoli. Focul se indreptase spre satu, si deca numitului prin nespresa energia si starnuintia nu i succedeau a adunau poporulu de prin case si de pre la holde si a-lu direge inteleptiesce spre stingere cu barbatia, apoi Comuna a secur devenita intraga pred'a elementului mistuitoriu. —

Pre langa recunoscerea meritului numitului jude, i se spima si multiamita publica! —

Rectificare si respingere.

Ieboiu, in 17 aprilie 1874.

Noctem peccatis, et fraudibus objice nubem.
(Armena nopte peste peccata, Sinaoro peste inselatiuni.)

Acesta curinte mi-au venit in minte cind in pretiuitulu dinar „Albina“ din a. a. c. nr. 23, intre varietati, atacurile reuatiuni si scornite, cum se afirma*) din partea a unor diece plugari asupra neinsemnatelor persoane.

*) Cea ce se afirma din a nostra parte, se poate si dovedi. Concedem, ca la spatele plugarilor pote se fie vrunt inteliginte de cei de mediloci, dar facia de noi stau subscrissi cu numele mai multi plugari.

Cu multu mai tare me semtu in consientia mea, intru a corespunde recerintelor unui adeveratu pastoru sufletescu, deca ca astfelui de insinuatiuni reuatiune se mi pataca si supera anima.

Inse, ca se precipa on. publicu cetitoriu, ca ce a fostu tienta denunciarei acestei-a eta o spunu din capulu locului: Tramitatorii plangendu-se pentru scandalos'a si escesiv'a portare a mea, in publicu, au facut'o din acelui indemnus murdariu, caci audiendu ca voiu a-mi cautata alta statiune, pentru ca se me inegresca naintea lumii, cugetau a-si ajunge scopulu loru mărsiavu prin atare procedere; a-mi nimiesc viitorulu-odata pentru totu deun'a.

Acesta li-au fostu intentiunea nobila si nimicu mai multu; — caci totu afirmatiunile, d. o: beti a pre desa si spre scandalisarea publicului, ba pana si cu jocarea de esardas in carciuma etc. etc. sunt nesemintiuni, fabricate din partea unei cliche reuatiuni, fora sufletu crestinescu, fora D. dieu si fora natiunaleitate, prin omeni — de panura Patriei de odeniora lui Pista.

Ce se atinge de subscirierea numitilor diece plugari, negu ca s-ar afia in tota comun'a Ieboiu, măcar si numai unu omu de omenia, care ar avea cunoascinta de intrebuintarea subsecrivorei sale, la denunciatiunile acesteia. Sfatuescu — asa dara sinceru, pre domnialor denunciatorii, se intrebuintiedie timpulu celu scumpu — spre inventiarea si moralisarea poporului, er nu spre intrige si defaimari. Nu este frumosu si nici dreptu, a se pituli sub masca sermanilor plugari, cari sunt omeni de omenia, si cauta cultura si mangaire, mai vertosu in dilele de astazi cele pline de suferintie. Cei ce iubescu poporulu, se nu semene discordia si nemoralie, ci se caute vindecarea reului la locurile competitiei; acolo sunt superioritatile b-sericesci, acolo suntu Sinoadele, cera din partea Consistoriului investigare contra celor ce nu si implinesc chiamarile loru.

Eu insu-mi, in interesulu bisericiei nostre tare asi voi, ca se se faca serupulosa cercetare, caci — Dieu — multu putredu se affla la noi aci — fora cea mai pucina vina a mea.

Dreptu — aceea, adresandu-me de a dreptulu denunciatorilor mei — li dici deca voiti inaintarea causei nostre sacre, intorceti ve catra locurile competitiei, si in casu de nu vi s-ar satisface, atunci ca omeni puneti ve numele in publicitate, si cercati pe calea diaristiciei vindecarea reului.

Inse pana atunci, pana candu ve afflati in tufa sub masca de „diece plugari“, si pana candu nu veti fi in stare a me desmiti cu argumente si documene valide: pana atunci ve declaru din parte-mi de omeni fora omenia si fora frica de Ddieu, de omeni pe castosi, amagiti seu amagitori, cu cari a intrat si mai departe in vre o polemia ar fi sub demnitatea mea. —

T. V. Pocanu,
cooperatore.

Rectificare.

Budapest, in 1. maiu n. 1874.

Onorabila Redactiune! Vinu a rog a se bineveniti a comunicu urmatori a deslucire la refesiunea ce s-a facutu in pretiuita foia „Albina“ nrul 26, asupra vorbirei male in dieta din 21. aprilie a. c.

Nu am parasit nici program'a, nici partit'a natiunale, de carea m-am tienut si metienut. De unde se deduce acea ca si parastio-nu sciu; *) trebue dara se dechiaru de unu ne-adeveru.

Am disu si o dieu si acuma, ca eu nu partimescu si nu affa de buna directiune si procedura ultraistilor natiunali, si ca eu pe acei-a nu-i urmerediu. Credu ca prin asta nu am blamatu partit'a natiunale.**)

*) Nici noi nu sciu, de unde s-a scosu cuventul si conceptul „parasitu“; caci in refesiunile nostre nu se affa! Se atinge de Slabirea dela programma, adeca despre ne mai tienerea cu firmitatea de una data la programma; atat'a si nemicu mai multu! Red.

**) Ba da, dupa noi si dupa opinionea publica, cum ea ni s-a manifestatua noa; caci s-a vorbitu de „ultraisti“, sub care nume magarii pricipu pre toti aderintii cu seriositate si constantia partitei natiunali, si s-a denunciata o directiune oresi-care a acelora, pre care noi

Se dice in refesiunea de sub intrebare si acea, ca am denunciatu partit'a natiunala! Partit'a natiunala nici ca se poate denunciata, caci nu are secrete; dar si altcum o dechiaratiune, seu o vorbire publica, in siedintia publica a dietei, nu poate fi denunciare. A denunciata, nu se poate potriviti cu onorabilitatea. Cu pechatul de lucrare in contra onorabilitatei pana acum a inca nime nu ma potutu invinuti, si credu ca nici acum.***)

Acestea a dechiarat am fost detorii atat in interesulu adeverului, catu si in alu onorei mele. —

Demetru Bonciu,
deputatu dietalui.

Varietati.

(Conclamare.) Tenerimea rom. din Budapesta este cu totu respectul rogata, se binevoiesca a se intruni domineca, 3 maiu n. 1874, la 4 ore d. m. in localitatea societatii „Petru-Maior“, spre a censur a socotelele Balului romanu, arangiatu in Budapest la 12 iunie n. 1874.

Budapest, 30 aprile n. 1874.
In numele comitetului arangiatoriu: Gavrilu Mihalyi mp. presiedinte.

Ioanu Ciocanu mp.
cassariulu.

(Necrologu.) Iacobu Stoicu, tutore la sedrii orfanale in Logosiu, unu barbatu — zelosu ca oficiante si bravu ca romanu, amicu intimu alu foiei acesteia, — dupa unu morbus intru Domnulu, in estate de 54 ani, lasandu in profundu doiu pre armata sa socia Elisabeta, nasc. Armeni si pre unic'a fete Sofia, dimpreuna cu multe rudeni, multi amici si conosciuti, cari toti din anina oftedia: „Ei fierieriu si usiora si memoru binecuvantata! —

Responsuri:

Dlu N. Caba, B. Giula: Am primitu tramsii 2 fl. si vi-am speditu ce mai ceream.

Dlu I. E. T. Or. Am primitu 5 fl. 60 cr. si Vi speditu catu potemu; portrete B. deocamdata nu se mai affa decat 2 ess. Nu sci-nu, deca vi potemu servir. Cea ce s-a primatu, s-a facutu caci nu era spicatu casu in epistol'a de apoi. —

n'o cunoscem a fi alta, de catu a programei publice, sub care insa contrarii nostri subsuma ceva nepatrioticu, nelegalu, criminalu chiaru. Red

(**) Aci este vorba de extensiunea conceptelor. Dlu Bonciu ia conceptul de „denunciare“ in celu mai augustu si speciale intelese, in intelesele denunciarii prin spioni sau agintii secreti ai politiei. Intru intelesele juridicu si politicu, denunciarea este: insinuarea publica a unor fapte seu portari, cari — adeverate seu neadeverate, sunt condamnabili acolo unde se insinua. Acesta este conceptul de comunu usitat, si intru acestu inteleseu s-a disu in foia nostra, cumca dlu Bonciu a denunciatu partit'a natiunale; adeca: a facut o ultraista, si i-a insinuatu directiuni — nuscim ce felu, dar condamnate si de domnii magarii, omnipotenti in Dieta. Noi am fi pututu numi, columnia insinuatiunea, pentru ca o tienemus fora de temeu; dar — fiindu ca —

Cursurile la burs'a de Viena.

dupa inscrierile telegrafice din 1. maiu n.

Rent'a in arg: 73.30; rent'a in hartie: 69.15; sortiurile de statu din 1860, intreg: 103.50; patrarie: 109.60; sortiurile de la 1864: 132.30; sortiurile instit. de crediti: 157.—; sortiurile ture: 42.25; oblegatiile rurale ung.: 74.50; transilvane: 73.—; banatice: 73.50; bucovinene: 77.—; actiunile inst. de cred.: 217.50; actiunile bancei nationale: 973.—; actiunile drumului de feru austr. de nordu: 2050.—; actiunile drum. fer. romanu: 43.—; ung. orientale: —; imprumutul ung. pentru drumurile ferate: 92.25; agiul argintului: 106.30; galbenii imp: 5.30; napoleondorii: 9.—; rubla russa: 1.60; talerulu prussu: 1.66.—

Asemenea aceste cursuri cu cele ce am publicat nainte de trei septembani se arata tendinta hartiilor pucinu alterata, a aurului si argintului inca ceva pucinu in susu. —

Publicatiuni tacsabili.

Concursu.

Pentru indeplinirea postului de inventiotoriu la scola gr. or. romana din Biserica-alba, se scrie concursu pana in 10 maiu 1874.

Emolumintele sunt: 300 fl. v. a. salariu anuale si 100 fl. v. a. bani de cortelu.

Competitorii, instruandu-si suplicele cu testimonie de calificare si moralitate, au a-le adresati si tramete subsemnatului magistratu.

Cu postulu de inventiotoriu e impreunata si detinutia d'a asiste la cultulu divinu si la immormentari. —

Biserica-alba, 8 aprilie 1874.

Pentru magistratul cetatenescu

Lorenz, mp.
primariu.

2-3

ALBINA⁶⁶

Institutu de cred'tu si de economii in.

Sibiu.

Tass'a pentru transcrieri de actiuni de ale institutului nostru de pe unu nume pe altulu, se stabilesc in vertutea §-lui 17 din statute, incependum dela 1 maiu a. c. cu doi fiorini de actiune.

Sibiu, 20 aprilie 1874.

Directiunea institutului.

nici nu ni potemu intipui, ca — ce ore va fi cugetatul dlu Bonciu, candu a vorbitu in Diet'a Ungurilor de ultraisti si de directiunile loru, si fiindu ca nu ne-am tienut indreptatii a luat, cumca tocmai aceea a vrutu se dicta, ce au principu dd. magarii, candu i-au aplausu; de aceea ne-am marginutu a intrebuita cuventul celu mai linu, denunciatiunea.

Vorbesee dlu B de onore si onorabilitate, forte frumosu, numai catu in politica acesta este forte elastica, si dd. magarii, tocmai cei ce au aplausu dlu Bonciu, tienu de forte onorabilu a ni pleant in facia cele mai infame insinuatiuni. Se n'o scia acesta dlu Bonciu?!

Red.

Loculu de cura

pe

INSUL'A MARGARETEI,

in nemedilocita apropiare de capital'a si resiedinti'a Budapesta.

Temperatur'a fantanelor artesice dc 35° R. — Cade de porcelanu si de marmure, pre cum si sepa in petra, si cu aparate de dusie, — partie de parcu maretie, — aeru esclente, — 300 de odai provide cu confortulu, — salonu de conversatiune, — gazete din tiera si din stranetate, — muzica pre fie-care dia.

Morburile intru cari ap'a insulei Margareta s-au folositu cu succesu favorabilu sunt:

Podagr'a — reumele la inchieturi de musculi si de nervi — inflamare chronice de inchieturi si de pele — contractiuni si intepenirile dupa podagr'a, varonii esterne si tifus; boliile chronice de pele; — dorerile ce provinu de la vamari din afara seu de versatii; — plegile doreroase; — petra din besica; — impedimente in menstruatione, etc. etc.

Sau folositu cu bunu succesu termele in intru, la morbul catarului chronicu de stomacu, si de parocele. Pe insula se affa spiceria. Dr. Verzar este medicul ordin.

Se concede scadiementu in pretiu — la abonamentu seu cumperare impreuna de bilete pentru bai si pentru vaporu.

Locuitorilor pre insula li se facu favoruri atat la bar, catu si la vaporu.

Comunicatiune cu capital'a in fie-care ora cu vaporul.

Sesonulu de veră sencepe la 1 maiu.

Comande pentru locuinte primesco

3-6

Inspectoratulu

Insul'a Margaretei p. ult. Buda-Vechia.